

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-21 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Станчев

при участието на секретаря Надежда Св. Масова
като разгледа докладваното от Свилен Станчев Гражданско дело № 20231100107812 по описа за 2023 година

прецени:

Делото е образувано по искова молба с вх. № 64588 от 07.07.2023 г., с която Е. С. Е. и Ж. А. Е. са предявили срещу първоначалния ответник "Обединена българска банка" АД гр. София отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ГПК, за признаване за установена недължимостта от ишците на ответника на сумата от 324 618,16 лева, предмет на изпълнително дело № 2138410404560 на ЧСИ Н.М., рег. № 841, район на действие Софийски градски съд.

Пълномощникът на ишците Е. С. Е. и Ж. А. Е. излага, че след заповедно производство по чл. 417 ГПК, срещу ишците бил издаден изпълнителен лист на 25.03.2013 г. за плащане солидарно на първоначалния ответник "Обединена българска банка" АД на сумата от 133 981,13 лева главница по договор за ипотечен кредит от 12.03.2005 г., ведно със законна лихва от 15.03.2013 г. до изплащане на вземането, договорна лихва от 43 127,34 лева за периода от 26.09.2009 г. до 14.03.2013 г., наказателна лихва от 17 162,33 лева за периода от 26.09.2009 г. до 14.03.2013 г. и 6276,84 лева разноси по делото. По изпълнителния лист било образувано изп. дело № 20138410404560 на ЧСИ Н.М.. Били извършвани изпълнителни действия, при които била събрана част от дължимата сума. Последното изпълнително действие - опис на недвижим имот, било извършено на 22.02.2018 г. След тази дата вискателят не е искал и съдебният изпълнител не е извършвал други изпълнителни действия. Според ишците задължението им в общ размер 324 618,16 лева било погасено по давност.

Като се основава на изложените обстоятелства, пълномощникът на

ищите прави искане до съда да признае за установено, че ищите Е. С. Е. и Ж. А. Е. не дължат на ответника "Обединена българска банка" АД, заменен по реда на чл. 228 ал. 1 ГПК с ответника „Е.М.“ ЕООД гр. София, сумата от 324 618,16 лева, включваща главница от 133 938,13 лева, законна лихва от 141 275,85 лева, законна лихва от 15.03.2013 г. до завеждането на иска, 43 127,34 лева договорни лихви и 6276,84 лева присъдени разноси, по изп. лист от 25.03.2013 г. по гр. дело № 11570/2013 г. на СРС, като погасена по давност.

В хода на производството, първоначалният ответник "Обединена българска банка" АД е бил заменен по реда на чл. 228 ал. 1 ГПК с ответник "Е.М." ЕООД, със съгласието на страните и встъпилия ответник. Новоконституираният ответник „Е.М.“ ЕООД гр. София, чрез пълномощник с изрично пълномощно по чл. 34 ал. 3 ГПК, в отговора на исковата молба прави изявление за признание на иска. Излага становище, че не е дал повод за завеждането на настоящото дело, като се позовава на прекратяването на изпълнителното производство на 22.02.2020 г. на основание чл. 433 ал. 1 т. 8 ГПК и непредприемане от ответника на действия за образуване на друго изпълнително дело. Прави искане за възлагане на разноските върху ищите на основание чл. 78 ал. 2 ГПК.

Делото е разгледано по реда на чл. 237 ГПК. Не са налице пречките на чл. 237 ал. 3 ГПК. Съдът приема предявения иск по чл. 439 ГПК за основателен, като на основание чл. 237 ал. 2 ГПК се позовава на направеното от ответника признание на иска.

Спорният по делото въпрос е в чия тежест следва да се възложат разноските. Според представителя на ищите, наличието на допуснато обезпечение, чиято отмяна е отказана на ищите с определение на съда, обуславя извод, че ответникът е дал повод за завеждане на делото. Според представителя на ответника, със съдебния акт ще се прогласи несъбираемост на вземането чрез способите за принудително изпълнение, а не неговата недължимост. Излага доводи за непредприемане на действия за принудително изпълнение и за прекратяване на изпълнителния процес. Оспорва относимостта на представената и цитирана от ищеца обезпечителната заповед към въпроса по чл. 78 ал. 2 ГПК.

Съдът намира следното:

С предявения иск по чл. 439 ГПК се претендира установяване на недължимост на вземанията, предмет на изпълнителното производство, поради погасяването им по давност. Изтичането на погасителната давност за вземанията, предмет на изпълнението, се признава от ответника. Безспорно се установява и че по изпълнителното производство не са били извършвани действия от 22.02.2018 г. (л. 9). Съгласно чл. 120 ЗЗД, давността не се прилага служебно, а само когато длъжникът се позове на нея с предявяване на иск или на възражение. Ищите са се позовали на погасителна давност с исковата молба до съда и с нейното предявяване са настъпили материалноправните последици от изтеклия давностен срок. Преди предявяването на иска

вземанията, предмет на изпълнителното производство, са били дължими от ищците на ответника - цесионер. Наличието на обезпечение на вземането в полза на ответника, което не е било отменено към датата на подаване на исковата молба, не следва да се приеме като действие, с което ответникът е дал повод за завеждане на делото, защото предмет на обезпечението са били дължими вземания. Уважаването на иска по чл. 439 ГПК, предмет на настоящото дело, ще бъде основание за отмяна на обезпечението. Тези съображения дават основание на съда да приеме, че ответникът с поведението си не е дал повод за завеждането на делото. При тези обстоятелства, направеното по реда на чл. 237 ГПК признание на иска е основание за възлагане на разноските по делото на ищците. Тъй като ответникът не претендира разноски, такива не следва да се присъждат.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

Признава за установено, че Е. С. Е. ЕГН *****, адрес: гр. Пловдив ул. "Петър *****" и Ж. А. Е. ЕГН *****, адрес: гр. Пловдив ул. "Петър *****" не дължат на „Е.М.“ ЕООД гр. София ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София район Витоша" ж.к. "Малинова долина" ул. ***** сграда Матрикс Тауър, сумата от 324 618,16 лева, включваща главница от 133 938,13 лева, законна лихва от 141 275,85 лева, законна лихва от 15.03.2013 г. до завеждането на иска, 43 127,34 лева договорни лихви и 6276,84 лева присъдени разноски, по изп. лист от 25.03.2013 г. по гр. дело № 11570/2013 г. на СРС, като погасена по давност.

Разноски не се присъждат.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____